

Cal Gepic

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Cal Gepic. Roques Altes. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al Raval de les Roques Altes, al nucli del poble.

Coordenades:

Latitud: 41.66761
Longitud: 1.86683
UTM Est (X): 405666
UTM Nord (Y): 4613493

Classificació

Número de fitxa 08262-123
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Any 1760
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 42507DG0153N
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dc., 25/08/2004 - 02:00

Descripció

Cal Gepic és una casa feta en dues etapes diferents, fet que es veu en la seva estructura. La base és un edifici de planta, pis i golfes, amb la teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana que s'obre a migdia. El primer edifici es va construir a mitjans del segle XVIII, el 1760, format per tres crugies perpendiculars al carener, la central coberta amb volta (la part del final en pedra i el tram de l'entrada de maó), la lateral esquerra ara és coberta de maó fent volta tot i que originalment era sostre pla de bigues, i la lateral dreta que alberga l'escala d'accés al pis. La porta d'entrada principal és al centre i a la llinda hi ha gravada la data 1768 amb la rosa de la sort al mig. Aquesta porta ha quedat tapada amb l'ampliació del segle XIX, en la que es va afegir una nova crugia que ocupa tota la façana de migdia, coberta amb volta en direcció perpendicular a les anteriors i formant una eixida al primer pis amb tres arcs de mig punt de maó a la façana i un a cada lateral que es troben tapats. Aquest cos també forma planta, pis i golfes i està cobert amb teulada a un vessant. La porta d'accés es troba al centre, és allindada i porta gravada la data de l'ampliació: 1850. En aquesta volta que ara és l'entrada principal hi ha la premsa del vi que encara s'utilitza. La casa tenia dues tines: una adossada a la façana posterior que es va convertir en habitació, i altra adossada a la façana de ponent. Aquesta es troba dins una estructura de planta quadrada a la que s'accedeix a través d'una escala exterior. Les boixes donen als cellers interiors. Totes dues eren circulars i folrades amb rajoles de ceràmica vidrada vermella.

Observacions:

Tenia dues tines, de les que es conserva una. També conserven la premsa. La família conserva documentació referent a la casa i procedent d'ella des del 1740. El nom de Gepic li ve de geperut, perquè els habitants eren comerciants de vi i altres i ho portaven carregat a l'esquena fins a les cases que els compraven, fet que els convertia amb el temps en geperuts.

Història

Al Fogatge de 1368-1370 (IGLÉSIES, 1962) Sant Vicenç tenia 21 focs, constituint un poblament dispers. Al de 1497 (IGLÉSIES, 1991), coincidint amb un període de davallada demogràfica després de la guerra civil contra Joan II, Sant Vicenç tenia 7 focs; igual que al 1553. El cens de 1717 recull 94 habitants; i el del comte Floridablanca el 1787, 50 habitants. A finals del segle XIX Sant Vicenç era un nucli molt petit concentrat al voltant de l'antiga església parroquial ja desapareguda que estava al costat de cal Castaño; hi havia la casa cal Castaño, el Raval de les Roques, les pairalies de Sant Joan de Dalt, Sant Joan de Baix i Ginfrer, i algunes cases repartides pel terme entre les que trobem cases importants com Les Vives. L'any 1871 es comencen a urbanitzar carrers al nou nucli urbà: Castellet, Sobrerroca i Migdia, carrers que formen una estructura reticulada tallada per les dues línies fèrries que divideixen la població en diversos sectors. Durant la segona meitat del segle XIX la població augmenta considerablement, quadruplicant-se mostrant la clara influència de la construcció del ferrocarril i de l'assentament de la indústria tèxtil al municipi. Actualment encara es conserven 14 masos i 3 desapareguts el darrer segle, tot i que la major part de la població es concentra al poble, en el que distingim diferents barris. Un d'aquest és el Raval de Roques, que actualment distingeix les Roques Altes i les Roques Baixes, dos barris que queden elevats respecte al nivell del poble ja que queden a la falda de la muntanya de la Balconada o les Roques i davant de Sant Joan de Dalt amb el torrent de la font Saiola pel mig. Les Roques Altes és un petit barri en que unes poques masies es troben a banda i banda del carrer. Són masies de finals del segle XVIII, època del auge de la vinya i són els darrers vestigis d'una economia agrícola que era present a la zona abans del creixement demogràfic. Cal Gepic és un dels masos antics d'aquesta zona, construït pels volts del 1760 en terres que depenien dels barons de Castellet, els Amat, i als que pagaven delme a través de l'administrador que era un Ginfrer. També pagaven delme a l'església de Sant Vicenç de Castellbell (ja que la parròquia de Castellet depenia d'aquesta). La documentació que es conserva a la casa ens permet saber que l'any 1791 es va vendre aquesta a Josep Casajuana i Marquet per part d'un parent seu (possiblement un germà) i s'especifica que és una casa

amb tina, hort i terra campa que es troba en una zona en que el propietari era una Vilaseca. Tot i diferents successions familiars, es manté la mateixa línia però sense conservar el cognom ja que en alguns casos l'hereu era pubilla, com va ser el cas de la besàvia de l'actual propietària, que va ser la que va realitzar ampliacions a la casa el 1850.

Bibliografia

IGLÉSIAS, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona.
IGLÉSIAS, J. (1991). Fogatge de 1497, Estudi i transcripció. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Barcelona.
SUADES, J. (1996). Història gràfica de Sant Vicenç de Castellet, 1890-1936.

